

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012595
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému P. P. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2018 prejednal odvolanie obžalovaného P. P. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k.3T/159/2017 zo dňa 06.02.2018, a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný P. P. sa o d s u d z u j e podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/,n/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 40 (štyridsať) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný p o v i n n ý vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.02.2018 sp.zn.3T/159/2017 bol obžalovaný P. P. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

- napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi spisová značka 3T/114/2012 zo dňa 18.03.2013, právoplatným dňa 28.03.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, proti ktorému si opakovane podal žiadosť o odklad výkonu trestu, pričom dňa 24.06.2017 osobne prevzal uznesenie Okresného súdu v Prievidzi spisová značka 3T/114/2012 zo dňa 04.05.2017, právoplatným toho istého dňa, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doporučenej zásielke adresovanej do vlastných rúk, ktorým nebolo vyhovené žiadostiam o odklad výkonu trestu a odklad výkonu trestu nebol povolený a zároveň mu bolo uložené ihneď po doručení tohto uznesenia nastúpiť výkon trestu, na túto výzvu nereagoval a do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil.

Za tento trestný čin bol obžalovaný podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na

výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste, a to z dôvodu neuloženia prísnejšieho trestu odňatia slobody a obžalovaný P. P. pre nesprávnosť výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal najmä na to, že na základe oboznámených listinných dôkazov okresný súd uložil obžalovanému uvedený trest, pričom pri ukladaní druhu a výmery trestu sa neriadil dôsledne ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Výrok o treste, ktorým okresný súd obžalovanému P. P. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, podľa názoru prokurátora nezohľadňuje osobu páchatel'a, ktorý bol v minulosti 4-krát priestupkovo riešený pre priestupky rôzneho charakteru, pričom z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/161/2015 zo dňa 23.12.2015, právoplatným dňa 1.3.2016 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prokurátor má za to, že aj z uvedeného jednoznačne vyplýva, že vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody ako aj najprísnejšia možná sankcia sa u obžalovaného celkom zjavne minuli účinku a nevedli k jeho náprave. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste voči obžalovanému P. P. a následne za použitia ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému zákonný, primeraný a spravodlivý trest.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný písomne vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s námietkou prokurátora, podľa ktorej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nezohľadňuje individuálnu a generálnu prevenciu trestu, jeho osobu a že účel trestu by mohol byť naplnený nepodmienečným trestom odňatia slobody v trvaní dlhšom ako 4 mesiace so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný zastáva názor, že po uvážení všetkých rozhodných skutočností je už trest odňatia slobody v napadnutom rozsudku príliš prísny. Poukázal na to, že svojou spoluprácou s orgánmi činnými v trestnom konaní aktívne napomohol pri objasňovaní činu, ku skutku sa priznal hneď po zadržení, pričom na výkon trestu nenastúpil len z dôvodu jeho nevedomosti, a nie preto, že by sa tejto povinnosti snažil vyhnúť. Obžalovaný navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaný P. P. v písomných dôvodoch svojho odvolania podaných prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní v tom smere, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a okresný súd správne ustálil skutkový stav v predmetnej veci a tento aj správne vyhodnotil po právnej stránke. Nie je možné sa však stotožniť s rozhodnutím okresného súdu o treste, a to z dôvodu, že do úvahy podľa jeho názoru prichádzal niektorý z alternatívnych trestov, predpokladaných zákonom, respektíve uložený trest odňatia slobody je vo výmere, ktorá sa javí ako príliš prísna. Obžalovaný zastáva názor, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku a možnosť celkovej nápravy je uložená sankcia a jej výmera neprimeraná. Obžalovaný P. P. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží iný druh trestu alebo trest odňatia slobody na celkom spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný P. P. vo svojich písomných dôvodoch odvolania (podanie zo dňa 19.02.2018 doručené okresnému súdu dňa 21.02.2018) poukázal na neprimerane vysoký trest, keďže od začiatku nepopiera svoju vinu a spolupracoval po všetkých stránkach. Má zdravotné problémy, pričom ďalšie pokračovanie vo výkone trestu mu neprospieva aj s ohľadom na to, že je žiteľom rodiny. Má podanie o obnovu konania a prišla mu výzva na prijatie o obnovu konania a o premene podmienky podmieneného prepustenia, ktorá je vedená na Okresnom súde Martin pod sp.zn.3Nt/136/2017. Obžalovaný P. P. požiadal o pozastavenie konania o marenie výkonu úradného rozhodnutia, a to do uzavretia procesu obnovy konania.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách petitu podaného odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný navrhli na verejnom zasadnutí krajského súdu, aby odvolaniu obžalovaného bolo vyhovené, napriek tomu, že neznalosť zákona neospravedlňuje a obžalovaný sa skutku dopustil z nevedomosti, pričom spravil vyhlásenie o vine. Obžalovaný P. P. na záver dodal, že je si vedomý predmetnej trestnej činnosti, ale vzhľadom na zdravotné problémy navrhol, aby mu bol uložený alternatívny trest, pričom vyjadril súhlas aj s trestom povinnej práce, ktorý si je schopný odrobiť v mieste, kde momentálne býva.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2018 na podklade podaných odvolaní prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaným P. P. pre nesprávnosť výroku o treste, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 22. februára 2018, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného P. P. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprimeraný.

Obžalovaný P. P. bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za ktorý je stanovená v osobitnej časti Trestného zákona trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere od 0 do 2 rokov. Obžalovaný svoji protiprávnym konaním maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Odvolací súd pri preskúmaní výrokov o treste napadnutého rozsudku dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému nepostupoval v úplnom súlade s ustanoveniami Trestného zákona, pričom odvolací súd považuje výrok o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému za neprimeraný.

Odvolací súd teda vyhovel odvolaniu obžalovaného P. P. čo do výroku o uloženom treste. Odvolací súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu obžalovanému sa okresný súd nedôsledne riadil zásadami na uloženie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a porušil ustanovenie § 38 Trestného zákona. Okresný súd v napadnutom rozsudku pri ukladaní trestu zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal ku skutku a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný pred spáchaním uvedeného skutku bol už za trestný čin odsúdený, a preto okresný súd v tomto smere správne prihliadol u obžalovaného na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Okresný súd však pri správnom postupe mal vzhliadnuť dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami znížiť hornú hranicu trestu a až následne ukladať

trest v zákonom upravenej hranici trestu. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, tak krajský súd vo viacerých svojich rozhodnutiach už judikoval, že vyhlásenie o vine obžalovaného a jeho prijatie súdom je potrebné považovať i za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a taktiež na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44. Podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por., po priznaní obžalovaným sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 Tr. por., to je že pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Treba zdôrazniť, že prípadné využitie práva obvineného v prípravnom konaní (alebo v určitom štádiu prípravného konania) poprieť trestnú činnosť, resp. nevypovedať, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech. Obžalovaný P. P. sa však od samého počiatku trestného stíhania ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu priznal hneď po zadržaní, svojou spoluprácou s orgánmi činnými v trestnom konaní aktívne napomohol pri objasňovaní.

Na základe uvedeného odvolací súd zrušil výrok rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a sám vo veci rozhodol.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti 4-krát priestupkovo riešený pre priestupky rôzneho charakteru. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/161/2015 zo dňa 23.12.2015, právoplatným dňa 010.3.2016 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd obžalovanému P. P. uložil trest povinnej práce podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 54 Tr. zák. vo výmere 40 hodín, pričom zistil ako už bolo vyššie uvedené u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že bol už za trestný čin odsúdený. Krajský súd dospel k záveru, že trest povinnej práce vo výmere 40 hodín (uložený so súhlasom obžalovaného P. P.) zodpovedá zákonným hľadiskám v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., teda zohľadňuje zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest, uložený okresným súdom obžalovanému P. P., neprimerane mierny.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (bod II. výroku tohto rozsudku).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.